

ŽEROTÍN

54

červen 2020
ročník XVIII
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Starosta obce informuje - Společenská kronika - A Bůh se zasmál - Svatá Marta - Hlášení místního rozhlasu - Staré žerotínské zvyky a obyčeje - Pandemie - Sokolský ples - Šípková Růženka

svatá Marta

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 • Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 30. září 2020

Starosta obce informuje

COVID-19

V polovině března tohoto roku v souvislosti s koronavirovou pandemií a nařízením Vlády vznikla povinnost nosit roušky. Vzhledem k nedostatku těchto roušek na trhu je nebylo možné prakticky nikde sehnat. Pokud se někde vyskytly, upřednostněn byl prodej zdravotníkům a složkám záchranného systému. Srdečně proto děkuji paní Janě Němcové a paní Kateřině Maňhalové za šití roušek z vlastních zdrojů a za bezplatnou distribuci mezi občany a do místního obchodu. Poděkování patří také pracovním obchodu, protože i jejich pracovní nasazení pomohlo tuto nelehkou situaci zvládnout a v neposlední řadě také Vám spoluobčanům, poněvadž jsme přistoupili všichni k vzniklé situaci zodpovědně. Nedostala se ke mně žádná informace, že by se někdo z naší obce nakazil.

Zrušena byla také spousta plánovaných akcí jako například plánovaná jarní výstava, či tradiční vzpomínkový akt u příležitosti osvobození od fašismu a konce druhé světové války, který proběhl jen vzpomínkou a položením věnce u památníku padlých. Neproběhla také výsadba zeleně u dětského hřiště a vysazení vánočního stromu u kaple, kterou mělo provést SOU lesnické a strojírenské ve Šternberku, a to z důvodu uzavření škol. Na závěr mám pro občany dobrou zprávu, že pokud nebudou opět přijata nějaká mimořádná opatření bude víceúčelová vodní nádrž otevřena, ale za dodržení zvýšených hygienických podmínek. Také by se mohlo dle situace uskutečnit posezení u táborového ohně na konci letních prázdnin.

Oprava silnice, objízdné trasy

Původně plánovaná závěrečná prohlídka silnice II/447 Strukov - Šternberk ze dne 17. března 2020 v souvislosti s nouzovým stavem byla posunuta na 26. května 2020. Jsou již opraveny objízdné trasy. V naší obci se jedná o místní komunikaci za Hospodářským družstvem Strukov a spojnicí vedoucí z hlavní silnice na Újezd. Obě tyto komunikace dostaly nový asfaltový povrch v celé šíři a byly plně hrazeny z prostředků Olomouckého Kraje. U poslední zmiňované byla instalována značka pro omezení na nákladní automobily, neboť svojí šíří a ani zatížením neumožňuje jejich provoz.

Pozvánka

Pokud tedy nenastane žádné nové omezení v souvislosti s COVID-19, chtěli bychom srdečně pozvat všechny občany na již tradiční hodovou oslavu, která se uskuteční v sobotu 25. července 2020 na místním hřišti. Připraven bude bohatý program pro malé i velké, turnaj v malé kopané o „Žerotínský klobásek“, vstup na víceúčelovou vodní nádrž bude po celý víkend zdarma. Součástí hodů je mimo jiné také soutěž „O nejlepší hodový koláček“. Vyzýváme proto všechny žerotínské hospodyňky aby se do této soutěže zapojily a přinesly v sobotu mezi 13.00-13.30 hod na koupaliště cca 10 ks koláčků. Vyhodnocení této soutěže proběhne v 15.00 hod. Vyzýváme proto všechny občany, aby přišli hodnotit kvalitu koláčků a svým hlasem rozhodli o pořadí koláčků v této soutěži. Od 20 hod večer bude hodová diskotéka. Na závěr v neděli 26. července 2020 pak slavnostní hodová mše v kapli Sv. Marty.

Dotace, smíšená stezka pro chodce a cyklisty v obci

Podařilo se nám získat z programu „Památkové péče v Olomouckém kraji na rok 2020“ dotaci ve výši 35 150 Kč na restaurování „kříže v Lukách“. Celková výsledná cena za restaurování dle smlouvy činí 70 301 Kč. Pokud schválí na svém zasedání Zastupitelstvo obce přijetí dotace, nebude již v restaurování kříže v Lukách nic bránit.

Jako další byla podána žádost z „Programu obnovy venkova Olomouckého kraje 2020“ na vybudování parkoviště u obecního úřadu na celkem 11 parkovacích míst, z toho 1 místo pro osoby se sníženou pohyblivostí a výstavbu chodníku za tenisovými kurty. Tento chodník má navázat na stávající chodník u pomníku a pokračovat k zadní bráně hřiště. Občané, kteří bydlí u rybníka, by již nemuseli chodit po rozbláceném hřišti. Bohužel této žádosti nebylo vyhověno z důvodu nízkého bodového ohodnocení a také z nedostatku finančních prostředků, které jsou v dotačním titulu k dispozici. Naše žádost je zařazena do seznamu náhradních žadatelů.

Poslední podaná žádost na investiční akci je na MMR „Program obnovy sportovní infrastruktury“ a sice na rekonstrukci školní tělocvičny. Zde jsme žádali na zateplení střechy, výměnu svítidel za nová úsporná, dále pak na výměnu podlahy a obložení. V době psaní tohoto článku bohužel ještě nevíme, zda jsme uspěli.

Co se týká smíšené stezky pro chodce a cyklisty v obci, zde žádost ještě podána nebyla z důvodu majetkového vyrovnání s Olomouckým krajem v souvislosti

Památník. Foto: Robert Venský

s opravou silnice II/447. Dále je nutné dořešit odkup jednoho pozemku, který není ve vlastnictví obce. Podmínkou podání žádosti je, že všechny pozemky musí být ve vlastnictví žadatele. Celá projektová dokumentace nyní čeká na vydání stavebního povolení. Jakmile budeme mít

všechny pozemky ležící pod smíšenou stezkou pro chodce a cyklisty ve vlastnictví obce, zcela jistě podáme žádost o dotaci, kde budeme souběžně žádat i na rekonstrukci veřejného osvětlení, které se táhne podél zmíněné stezky.

Také jsme požádali Úřad práce o vytvoření dvou pracovních míst pro naši obec. Uspěli jsme pouze pro jedno pracovní místo. Celková poskytnutá dotace činí 88 548 Kč. Z došlých uchazečů byla následně vybrána na plný pracovní úvazek pracovnice, která nastoupila počátkem května. V dané chvíli

máme tedy celkem dvě pracovnice, z nichž jedna pracuje na částečný pracovní úvazek pod jiným dotačním titulem.

Z minulosti obce Žerotína

Informujeme občany, kteří měli objednanou knihu „Z minulosti

obce Žerotína“ od paní Vlasty Hlůzové, že si ji můžou vyzvednout na obecním úřadě v úředních hodinách. Její cena je 132 Kč vč. DPH. Rád bych také srdečně poděkoval autorce, za napsání této knihy.

Třídění odpadu v obci

Děkuji občanům, za třídění odpadu v obci. Celkem bylo za období od 1. 1. 2020 – 31. 3. 2020 vytríděno toto množství v tunách:

Papír	1,030 t
Plast	1,232 t
Sklo čiré	0,741 t
Sklo směsné	1,773 t
Nápojový karton	0,044

Poděkování

V letošním roce se v naší obci uskutečnily dva plesy školní a sokolský. Chtěl bych touto cestou všem pořadatelům, obzvláště sokolům poděkovat za jejich uspořádání s přáním, aby se pořádání plesů opět stalo tradicí.

Starosta obce Robert Venský

Společenská kronika

Narodili se:

Simona Stašková

Vítáme ji do svazku obce.

Jubilanti:

Eva Rubringerová - 97 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Úhrada poplatků za komunální odpad

Od letošního roku došlo k navýšení poplatků za komunální odpad na 400 Kč, poplatek za psa zůstává 100 Kč.

Poplatky jsou splatné do 30. 6. 2020 a je možné je uhradit na účet obecního úřadu č. **1801707369/0800**. Aby mohly být platby správně přiřazeny, nezapomeňte uvést jako **variabilní symbol číslo popisné**, za které jsou poplatky hrazeny, a **do zprávy pro příjemce** napište vaše příjmení.

A Bůh se zasmál...

Oblíbeným bonmotem bývá věta: Chceš-li Pána Boha rozesmát, řekni mu o svých plánech.

Samozřejmě, člověk může mít a taky má plány. Plánovat své kroky na dny, týdny, měsíce a leckdo i na roky, je užitečné. Člověk ví, čeho a jak chce dosáhnout. Totéž se pak týká užší komunity (rodiny, sportovního klubu, firmy atd.) A stejné plány má i stát. Každá vláda to mívá ve svém vládním prohlášení po svém zvolení.

Jak jsou tyhle, leckdy naivní, cíle, při vědomí toho, co přišlo, směšné, nám v plné síle ukázal letošní březen.

Letošní příchod nového roku jsme slavili s více či méně nadějnými plány. Do rozběhu roku nám televize začala už v lednu nabízet záběry a reportáže z čínské provincie Chu-pej. Žasli jsme se při pohledu na ty Číňany nosící všude roušky, kroutili jsme hlavami při informacích o rychle se zvyšujících počtech nakažených a úměrně tomu rostoucím počtem mrtvých. Byly to informace jako ohlášené zemětřesení kdesi daleko v Tichém oceánu. Tak daleko, že se nás to netýkalo.

Dokonce ještě i v druhé půli února, když se objevila první ohniska s koronavirem v Itálii, jsme to brali, jakože se nás to vůbec netýká. A pak na dveře zatukal březen a s ním se z Itálie do Česka

vrátili první spokojení lyžaři, kteří využili jarních prázdnin k dobítí baterek na alpských svazích. Ať už dbali, či nedbali nařízené karantény, už to jelo. Stejně jako dobře namazané lyže.

Prvním nemocným se média věnovala téměř jmenovitě. Když se jejich počet přehoupl přes dvacítku, už začalo jít jen o statistiku. Ve chvíli, kdy píši tyhle řádky (je čtvrtek 26 března) je nakažených v ČR 1775. Denně jich už přibývá po stovkách. V Itálii ve stejnou dobu nemocní po stovkách umírají. O nic lépe na tom není Španělsko.

Obrázky Číňanů v ulicích s rouškami jsou náhle až příliš blízko. Jen místo Číňanů jsme s maskami na obličejích my sami. Celá republika, celá Evropa, takřka celý svět. Nařízenou roušku nekoupíš. Začínáme je šít podomácku. Kdo chce a umí, pomáhá. Vystrašení starší lidé ven nevystupují z domovů ani nos. Nikdo si něco takového ještě před pár týdny neuměl představit ani v nejfantasknějších snech. Reál horší katastrofických filmů z Hollywoodu.

Píši tenhle text po etapách v čase. My, Žerotínští, máme velkou hrozbu doslova za „zadkem“. Uzávěřená zóna Litovle a Uničova je se sedmdesátkou nakažených velmi, velmi blízko.

Národ Čechů hrozbu bere s typic-

kým smyslem pro humor. Internetem kolují stovky „koronavtipů“, zpívají se společně písničky typu „Není nutno...“ autorů Svěráka a Uhlíře a děti učí škola na dálku. Mezery dohání televize a její Učí-Telka. Na vyhodnocení „koronae-fektu“ ohledně stmelení rodin, naopak jejich rozpadu a případného zvýšeného počtu nově narozených dětí si musíme počkat. Rozhodně by nával rodiček v porodnicích byl lepším signálem než nával nemocných s COVID-19.

Je květen. Tedy den velkého rozvolnění přísných opatření 25 květen. Venku už nemusíme nosit roušku. KONEČNĚ! Některé děti jdou do školy, hospody mohou zvát k posezení i ve svých útrokách, rozjíždí se fotbalová liga a můžeme i do veřejných bazénů. Ovšem, jak varují odborníci, zdaleka není vyhráno. Ještě jsme nevyhráli nad první vlnou viz Karviná a horníci dolu Darkov) a už je vyhrožováno druhou - podzimní. Ta, ve spojení s běžnou chřipkou, bude horší. Co to udělá s podnikáním, s ekonomikou, s psychikou, s nezaměstnaností, s cenami takřka všeho... Co to udělá s námi?

Fakt nastává nový, jiný svět? A je-li, směje se teď vůbec Bůh?

Jiří Němec

Svatá Marta

Letos, stejně jako každý rok bude Žerotín na přelomu července a srpna žít tradičními hody spojenými se svatou Martou. Zatím netušíme, jaká opatření v té době budou v souvislosti s koronavirem ještě platit a zda se už budeme moci společně sejít, ale něco o

svaté Martě bychom si říci mohli i tak.

Svatá Marta, Marta z Betánie je sestrou Lazara a Marie, všichni jsou zmiňováni v Bibli. Žili ve vesnici Betánie nedaleko Jeruzaléma a přátelili se s Ježíšem, který je navštěvoval. Marta je několikrát

zmiňována v evangeliích. Dle Římského martyrologia připadá památka svaté Marty na 29. červenec.

Datum narození: ?

Místo narození: pravděpodobně Judea

Datum úmrtí: 1. století?

Místo úmrtí: Kypr nebo Galie

Svátek: 29. červenec

Uctívána církvemi: římskokatolická církev, Anglikánská církev, Luteránská církev, Východní křesťanství

Atributy: koště, klíče, naběračka, drak

Patronkou: kuchařů, hospodyň, žen v domácnosti, služebných

(Mimochodem, právě že je patronkou kuchařů a kuchařek, bylo by milé udržet novou tradici v soutěži o nejlepší hodový koláček. Být mezi námi (myslím sv. Marta), udělalo by jí to určitě radost. Viz informace obce o programu letošních žerotínských hodů.)

Marta v legendách

Po Ježíšově nanebevstoupení Marta s Marií, Lazarem i jinými

učedníky Kristovými byli od Židů polapeni a dáni na loď bez vesel, aby na moři zahynuli. Řízením Božím však všichni připluli do Provensálska, kde Marta nedaleko Marseilles založila klášter, ve kterém žila 30 let až do své smrti. Podle tradice byla pohřbena v Tarasconu, nad jejím hrobem byl postaven kostel, který je jí zasvěcen. Toto město měla Marta osvobodit od zlého draka. Drak nazývaný tarasque je popisován jako příšera se šesti nohama, podobným medvědí, tělem jako býk s želvím krunýřem na zádech a s šupinatým ocasem zakončeným jedovým bodcem jako u škorpióna. Hlavu měl lví a uši koňské. Králi Tarasconu s celým jeho vojskem se nepodařilo draka zabít. Marta ho ale zkrotila modlitbou

a přivedla ho do města. Obyvatelé byli z draka tak vyděšení, že ho v noci napadli a zvíře, které se vůbec nebránilo, zabili. Marta pak přednesla kázání, po kterém se mnoho lidí obrátilo na křesťanství a litovalo, že draka zabili. Na jeho památku přejmenovali město na Tarascon.

Každý rok v červnu se slaví památka této události průvodem s maketou draka. Slavnost je zařazena na seznam nehmotného dědictví UNESCO. Ve Španělsku se figura draka nazývaná tarasca nosí spolu s jinými figurami v průvodech na Boží tělo.

S využitím informací na webových stránkách Jiří Němec

Hlášení místního rozhlasu

Dostal se mi do rukou sešit se zápisu o vysílání místního rozhlasu Žerotín před více jak padesáti lety. I tenkrát se vesměs jednalo o hlášení podobná těm dnešním. Ale našel jsem i pár takových, které lze nazvat „perličkami“, které vyvolají úsměv. Bylo by zajímavé vědět dnes, zda se tenkrát poctiví nálezci skutečně našli. Nebo vývařovna nakonec měla z čeho vařit. (Dnešním mladým se taková situace může zdát nepochopitelná, ale tohle hlášení o tehdejší plánovaném hospodářství hodně vypovídá. Na jednoduchou otázku, proč si vývařovna zeleninu nenakoupila v obchodě je stejně jednoduchá odpověď: Na trhu nebylo co nakoupit. Regály byly často prázdné.) A pobavilo mě i strohé hlášení o Rajčutře. Ovšem vede u mě hlášení z 6. května 1967. Snad vám též vykvetou ve tvářích úsměv.

28. května 1966

Žádáme poctivého nálezce malého tranzistorového rádia, které

poškozený ztratil na polní cestě, aby ho vrátil laskavě na MNV.

Jaro u Žerotína (foto: Jiří Němec)

30. května 1966

Včera se ztratilo pánské kolo od č.p. 33. Kdo by z občanů si kolo vypůjčil, necht' je laskavě vrátí na původní místo.

6. května 1967

Cestou přes naši obec ztratil zásobovací vůz n.p. Pivovar Lito-
vel 50 litrový sud s pivem. N.p.

žádá tímto poctivého nálezce, aby sud, byť prázdný, vrátil na MNV. Žádáme občany, kdyby něco o tomto věděli, necht' podají zprávu v kanceláři MNV.

19. května 1967

Vývařovna Jednoty, která bude od pondělí 22. 5. vařit, nemá vůbec žádnou zeleninu, a proto žádá

občany, kteří by touto surovinou mohli vypomoci a Jednotě odprodati. Naskytne-li se tato možnost některým občanům, necht' se obrátí na vedoucí vývařovny.

27 dubna 1968

Žádáme občany, aby nepouštěli slepice a děti na Rajčuru.

Jiří Němec

STARÉ ŽEROTÍNSKÉ ZVYKY A OBYČEJE II.

/zvyky a obyčeje při sklizni plodin/

Ing. František Hejnar

Olomouc 2010

V prosinci loňského roku jsme sklízeli mák a slíbil jsem, že se příště podíváme na česání chmele. Pěkné počtení.

I v Žerotíně se pěstoval chmel

Chmel se na Hané pěstoval již v 15. století. Pěstoval se i v Žerotíně a okolních vsích, jejichž vrchností byli šternberští augustiáni. Ti k naturálnímu robotnímu platu připočítávali i nějakou tu měřičku chmele.

Novodobé chmelařství v Žerotíně je spjato s historickým centrem hanáckého „zlata“ – Tršicemi a Hynkem Florykem, který v roce 1861 založil v Tršicích pevní chmelnici. Pokus dopadl dobře a první sklizeň mu odkoupil tršický pivovar. Kvalita chmele byla obstojná, a tak se chmel začal pěstovat i v okolí Tršic, mimo jiné vsi i v Žerotíně. Chmelaření bylo úspěšné, a tak se výměra i v dalších letech rozšiřovala. V roce 1902 dosáhla úctyhodných 860 hektarů.

Na polích se tehdy nestavěly žádné drátěné „klece“. Chmel se plazil po dlouhých tyčích – chmelovnicích. Ty se na jaře v chmelni-

cích „rážele“ do země. Na dvorech gruntů v Žerotíně, i v sadech, vždy stávaly pyramidy z chmelovnic. Bývaly jimi obrovňány i zdi hospodářských stavení. Je doloženo, že v Žerotíně se chmel pěstoval např. ve stavení č. 35, 30 a v jiných staveních.

Slavnosti, konané na ukončení sklizně chmele se nazývaly „dočesné“. Byly to slavnosti, které připomínaly dožatou. Místo posledního snopu – „žebráka“, se z pole vozil poslední štok chmele. Obvykle byl ozdobený věncem nebo kyticí z chmele, květů a barevných stuh. V novodobých dějinách bývaly dočesné spojovány s dožatou.

Piňovský gaťovy

Pivo, jak ho známe dnes, se vaří od konce 18. století. Staročeské pivo bývalo mnohem hustší. Výsledkem odlišného kvašení byl kašovitý nápoj, který se nepil, ale pojídal lžící z misek. Naši předkové používali výrazu „žráti“. Pivo se tedy „žralo“. Z těch dob pochází i výraz, že se někdo při pití alkoholu „ožral“. Provinilec byl potom

nazýván „ožralou“. Časem se výraz „žráti“ přenesl i na pojídání jiných jídel. Když se někdo dobře najedl, tak se lidově „nažral“, a ten, kdo toho hodně spořádal, byl zván „žrótem“.

Pivovary byly zpočátku vrchnostenské. Hospodští museli brát pivo pouze z přiděleného pivovaru. Stejně tak i chmel se musel prodávat do vrchnostenských pivovarů. V „Piňovicích“ již v 16. století vařili a vystavovali pivo Lhotští ze Ptení – proti privilegii města Šternberka. Pivovar a lihopalna v „Piňovicích“ zanikla až v 19. století.

V pivovarech se tehdy vařilo kvasné pivo. To dozrávalo až v dřevěných bečkách. Dobré pivo se posuzovalo podle máznosti – po rozliti muselo „lepiť cimente“ – plechové korbele na stůl. Tak silné bývalo. Navíc muselo být „ostrý jak křen a hostý jak malvaz“.

„Piňovský“ pivo prý ale moc dobré nebývalo. Posměšně bylo nazýváno „gaťovým“, protože „akorát tak v šenko lepilo gatě k lavám če legátom“. Zkomoleně – po „moravsko, mo říkale dešpir“ /z německé-

ho das Bier/. Bývalo moc řídké a tak „nešmakovalo“ ani majetnějším sedlákům. To o něm říkali, že je „dobry akorát tak pro pohunka a stary babe“...

I tak ale bývalo v pivovare dost lidí. „E žeračti v pivovare decky sázele svůj kotel“. Do knížecího pivovaru jezdili pro kvasnice i šternovští. „Pré jich bralo za mě-

řeco e za tře vrtle žeta“. Ale ani ty za moc nestály. Říkávalo se o nich, že „je to jenom našprndaná voda“.

V polovině 19. století se začal nad pivem „ohrnovat nos“ – začala se pít „gořalka“. Kořalka a tuláci se stávali pro dědiny pohromou! Tuláci se potulovali až po šesti chlapec a „cegáni e po štereceti!“ Hos-

pody bývaly pro dědiny „Sodomó a Gomoró“. Panímámy a „tetičke“ potom musely chasníky hlídat jak ostríži!

Někdy příště se podíváme na pěstování lnu.

Jiří Němec

Pandemie

Pokusme se na již tři měsíce trvající pandemickou krizi podívat s humorem. Hnojický kronikář, pan Jaroslav Brachtl, nám do redakce poslal článek na tolikrát (a leckdy v mutacích pikantně eroticko-vulgárních) použité písmenko P. Tentokrát však velmi aktuálně o současné pandemii...

Příroda poslala populaci pořádný políček: Pandemii!

Prťavá praštěná potvůrka poletuje prostředím, plíživě plošně postupuje po povrchu planety...

Pichlavá potvora pekelně prudí populaci, proniká přes pusy, pak průduškami, plícemi... přeskakuje přes pána, paní, politika, pekaře, popeláře.

Pokašláváme, posmrkáváme, prskáme, poleháváme. Při procházkách potkáváme plátnem překryté pusy přátel... poznáváme se?

Prázdné putyky, pohostinství, posmutnělé plovárny, propocenců prosté posilovny; policajti pozorují postavy plížící se po parcích, pakliže poruší pravidlo, policista píská.

Politici pořád přibíble plácají přes pokrývky pusy...

Přeplněné postele, přidušení pacienti, připojené plicní podpory, přetažený personál prvního pa-

lebného pole, přepracované pečovatelky, pozůstalí...

Ptáme se: PROČ?

Poněvadž pěstujeme pokrytectví, pohrdáme právem, pravidly, pochlebujeme přemocným, pochybně podnikáme, pokoutně podvádíme, propadáme pokušení, podlézáme, politikaříme, pletichaříme, promíjíme podrazy...?

Poněvadž přehlízíme potřebné, pošlapáváme přátelství, podráždíme přátele, ponižujeme partnery, popichujeme plaché, přestáváme promíjet, plácáme plané pomluvy...?

Poněvadž pošlapáváme přírodu, plýtváme penězi, potravinami, přejídáme se?

Poněvadž pokrok postupuje příliš překotně, příliš pracujeme, pořád pospícháme...?

Ptáme se: PROČ? Prostě PROTO-ŽE!!!...

Pocity padají podél pochmurné propasti...

Převálcuje prťavá potvora populaci? Prdlajs! Prohrajeme, padneme? Prdlajs! Přestaňme plakat!

Potvoru přibrzdíme, přiškrtíme, porazíme, poničíme připravenými protilátkami; pandemii přečkáme, pohromy překonáme, pakliže pokorně poklekneme před pomocníky prvního „palebného pole“, poděkujeme...

Přestaňme plakat, pochlapme

se! Popřejme si pohodu, posilněme psychiku, pěstujme pokoru, přestaňme pomlouvat, podvádět, podpořme se, pomáhejme si, povzbudme se, poplácejme se po prsou, posilujme přátelství.

Položme počítače, pojďme si povídat, pohrát si, prozpěvovat, pocvičit, provětrat pejska, pokochejme se přírodou, přivoňme podbělu...

Pohláďme partnera po pleši, partnerce polibme pusy, přítelkyni poplácejme po prdelce, popijme pivo, panáka, poděkujme pohostinným...

Pozastavme překotné plahočení, pracujme pomaleji, prodýchejme paniku...

Projděme si pokoje, přemístěme políčky, posuňme postele, porovnejme polštáře, přerovnejme prádlo, přešetřeme podlahu: práce, pořádek, pomohou překonat paniku. Plicní potvůrka prvně potrápí; Pakliže přeskládáme priority, pandemie pomine, přijde proměna, procitnutí, poučení, paprsky prozáří posmutnělý prostor.

Přeji poklidné přežívání, pocit pohody, později pak potkávání, podávání pravice, polibky přátel. Připijme pohárkem perlivé Pálavy, pošleme polibek přes plátno...

Šípková Růženka

Jsme dospělí, pohádkovým mýtům nepodléháme, i když někdy, přiznejme si to, červíček, jestli na tom či onom pohádkovém, není přece jen něco pravdy, hlodá.

Náš žerotínský zámek pohádkový určitě není. Ani zakletá Růženka jej neobývá. Ale zámeckou paní má. Jmenuje se Eva Rubringrová. Velmi kultivovaná, vzdělaná,

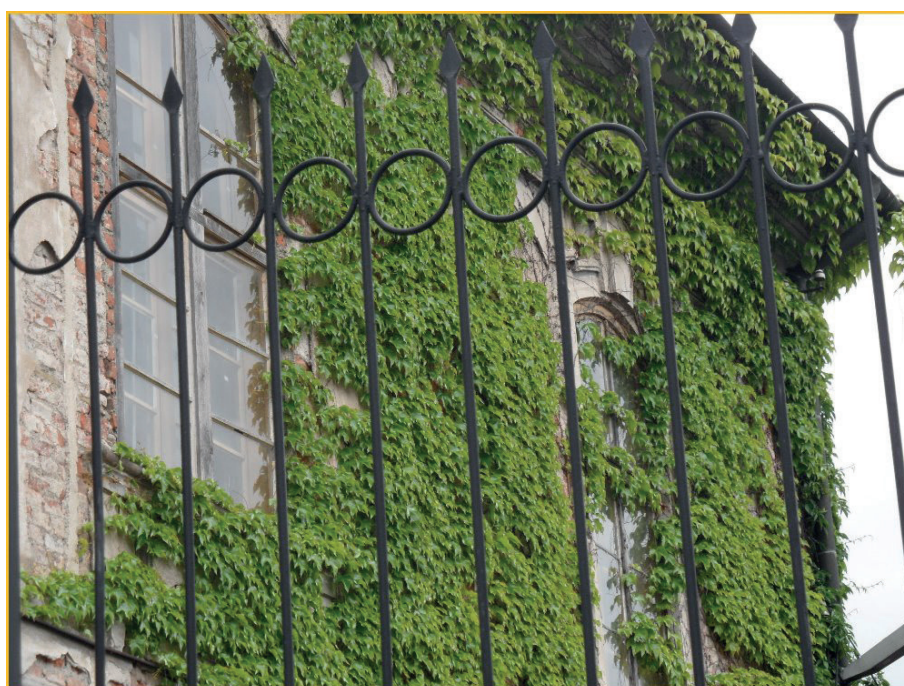
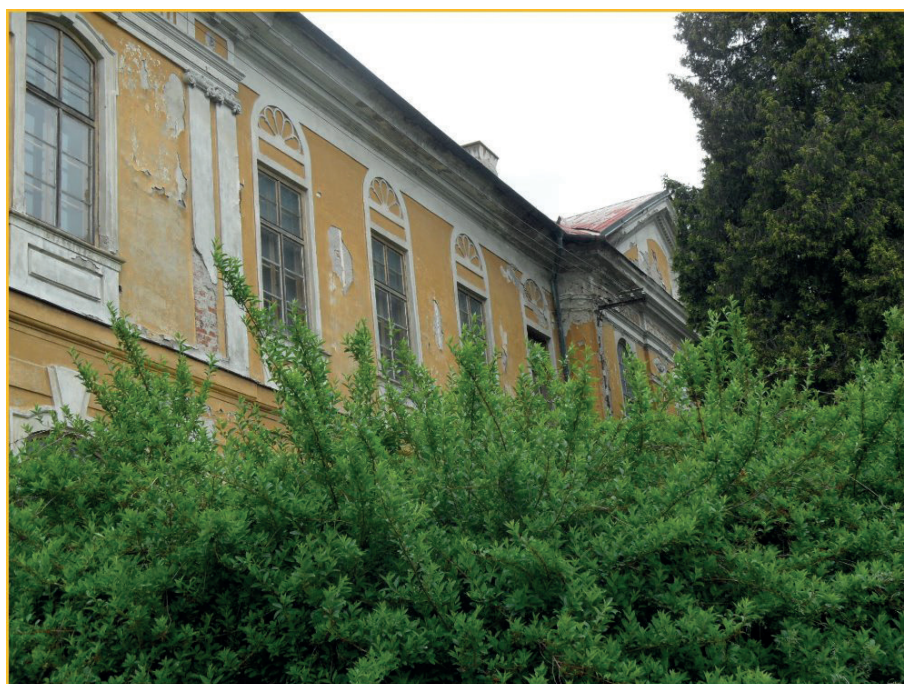
chytrá a noblesní dáma. Jak se můžete ve společenské kronice tohoto listu dočíst, v těchto dnech se dožívá devadesáti sedmi let.

Už jsem s ní dlouho nehovořil, což mě mrzí, ale mám informaci, že je stále svěží, jako ona probuzená Šípková Růženka. Tak si někdy říkám, jak by bylo pěkné, kdyby se náhle objevil princ. Nemusel

by ani být slíčný, hlavně, aby byl bohatý a zámek, který stále více a více nabývá podoby toho pohádkově zakletého, trním a hloží obrostlého, vysvobodil.

Zámecké paní přeji vše nejlepší a navrch hodně zdraví.

Jiří Němec

Zakletý zámek. Foto: Jiří Němec